

PRIČAKOVATI

verovati

upati

ljubiti

ali samo pričakovati

presunjeni z želom dvoma

prikovani z obupom na molčanje v temi

verovati

da smo kar smo

upati

da nikoli ne pozabimo pozabljenega

ljubiti

kar smo že davno prekleli

s sovraštvom nerojenega

za vsem tem še

verovati

upati

ljubiti

kot sence bitij na peščenem bregu

mimo vsega tega še *pričakovati**prenikniti kot izgubljeni sok**v razsušeno zemljo**kot v spočetje.*

Ugašajoče sanje

Vili
Stegu

UMIRANJE

Padajo cvetovi s steklenih oči,
umira morje v dlaneh,
ugašajo glasovi boleče pesmi.

Razpada luč teme
v sinjih prsih koščatega moškega,
devica poje strastno pesem noči.

Drevesa gorijo v vijoličnem ognju.
Kamniti prag naznanja
praznično jutro.

SVETIŠČE   na ugašajočem ognjišču
PADLIH   njihovih razklanih prsi

gradimo
giganti
nove dobe
ledene stolpe
v dokaz genialnosti

na grmadi njihovih
prsi
oči
ustnic
ki so z grozo prepletene
v krvav pečat

na njihove pozabljene oltarje
kot zlovešči skovirji montiramo
zarjo večne smrti

SAMOTA   molčati
samo molčati
v februarско sonce
v goloto gmajne
v grenkobo brinja
v nedolžnost jutra

poslušati
samo poslušati
srce molka
takt samote
umiranje misli
gledati

- samo gledati
 orumenelo knjigo pesmi
 obraze za steklenim zidom
 hladen ogenj v srcu prijatelja
- SMRT
 PROSTITUTKE**   takrat so cvetele lilije
 hotel se je oblekel
 v rumeno sovraštvo
 na balkonu
 je njene uvele prsi
 izpostavil v zasmeh
 samo to je ostalo od nje
 in droben kaktus
 poraščen z njenim sovraštvom
 do moških
- HREPENENJE**   breg se od brega odmika
 med obema visijo moje poti
 kot stara obledela slika
 se mi zlobno režijo votle oči
 peruti sem orlu ukradel
 da bi v čistino zajadral
 pa sem padel
 in sem padel
 in se v škrlatnem žrelu ubil
- MOJA
 POT**   Moja pot je samotna,
 z robidovjem zarastla.
 Nihče ne doume,
 da po ukazu krvi
 po njej se vračam
 pokoja iskat vse dni
 med praprot in brinje.

Tam, na kraju poti
sam mesecu nazdravljam
z golimi dlanmi.

OBUP   popotnik
          onemogel podpira
          podrt kažipot

poti se potapljajo v pesek

po obzorju
črn sprevod
nosi ognjeno zarjo
k pokopu

ZDOMSKA   Kamenje je pelin postalo
BALADA   za tvoje utrujene noge –
              a duše ne ozdravi v tej gluhi noči!

Drevesa razprostrla temne so peruti
nad deželo mrtvih voda –
kdo bi te klical, v tej gluhi noči!

Kakor zla senca izza gora
spomin se sklanja v votle sence.
A duša boli, boli, v tej gluhi noči!

Vračaš se od spoznanja bolan,
na dvoje preklan stojiš kraj domače steze.
Brez milosti te krivda teži, v tej gluhi noči!

Samo nemirna misel še naprej roma,
a veš, da do doma – kot nekdaj – več ne dospe!
Zate zasute so vse poti v tej gluhi noči!